

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

ਸ਼ਮਾ ਮੈਗਜ਼ੀਨ, ਆਸਫ ਅਲੀ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 122-ਡੀ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ (1947 ਦਾ XIV) - ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(3) ਅਤੇ ਨਿਯਮ 21-ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ-ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਆਮਦਨ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਆਰਡਰ- ਟੈਕਸ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਟਰਨ ਜੇਕਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(3) ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਚ ਹਨ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿਚ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਕਦਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਜਾਂ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਨੁਚਿਤ ਮੰਗਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਇਹ ਹਿੱਸੇ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਜਾਂ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

ਅੱਗੋਂ ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਕੁਝ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਖੁਦ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਖੁਦ ਵੀ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਮਝਿਆ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਾਲੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਨਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ, ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਅਤੇ ਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਣਯੋਗ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝੇਗੀ।

ਐਨ.ਸੀ. ਚੈਟਰਜੀ ਅਤੇ ਐਚ.ਐਲ ਆਨੰਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਬਿਸੰਬਰ ਦਿਆਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.- 26 ਅਗਸਤ, 1955 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ, ਦਿੱਲੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਮਾ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ 1947 ਦੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1951-52, 1952-53 ਅਤੇ 1953-54 ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਪੇਅ ਸਕੇਲ, ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਬੇਨਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਈ ਮਾਮਲੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਕਮਰਸ਼ੀਅਲ ਇੰਪਲਾਈਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਯੂਨੀਅਨ ਨੇ 26 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਵਰਣਨ ਦੇ ਟਾਈਪ ਕੀਤੇ ਫੁੱਲਸਕੇਪ (fulscape) ਪੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਭਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇਕਲੋਤੇ ਮੈਂਬਰ ਨੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਯੂਨੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਾਹਰ ਤੌਰ 'ਤੇ 30 ਅਗਸਤ, 1956 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ. ਤੋਂ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੇਸ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੱਕ ਲਟਕਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 3 ਦਸੰਬਰ, 1956 ਤੱਕ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬੀਤ ਗਿਆ ਹੈ।

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਮਹਿਜ਼ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮੇਸ਼ਵਰ ਦਿਆਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਇਸ

ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਜੋ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਗਠਨ 1 ਅਗਸਤ, 1953 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1951-52 ਅਤੇ 1952-53 ਦੇ ਬੋਨਸ ਦਾ ਸਵਾਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਹੁਤਾ ਸਾਰਥਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਇਕੱਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਯੂਨਸ ਦੇਹਲਵੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 1 ਅਗਸਤ 1953 ਤੋਂ ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਇਕੋ ਇਕ ਤਬਦੀਲੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਯੂਨਸ ਦੇਹਲਵੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਯੂਨਸ ਦੇਹਲਵੀ ਅਜੇ ਵੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ ਕਿ 1 ਅਗਸਤ, 1953 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਾ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਲਈ ਇਸ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਆਰਡਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ।

ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਜਿਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੁਝ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਇਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਖੁਦ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਖੁਦ ਵੀ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਛੱਡ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਲਾਭਦਾਇਕ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਸਹੀ ਵਿਚਾਰ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਟਰਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(3), ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 21 ਦਾ ਸੰਯੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇਕਦਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹਿੱਸੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਜਾਂ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਨੁਚਿਤ ਮੰਗਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਇਹ ਹਿੱਸੇ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਸਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੂਚੀਆਂ ਜਾਂ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ।

ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। *ਮੇਟੂਰ ਕੈਮੀਕਲ ਐਂਡ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਲਿਮਟਿਡ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ* (Labour Law Journal Vol. I of 1955 p. 27.) ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਜਗੋਪਾਲਨ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। *ਪੰਜਾਬ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੈਂਕ, ਲਿਮਟਿਡ, ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਕੰਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ* (C.W. No. 71 D of 1955) ਵਿੱਚ, ਖੇਸਲਾ, ਜੇ. ਨੇ 4 ਜਨਵਰੀ, 1957 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਾਰਵਾਈ ਜਿੰਨੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕੇ, ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ - ਨਿਯੋਕਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੋਜ ਕਰਨ, ਬਿਆਨ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਪਾਰਕ ਸੌਦਿਆਂ ਦੀ ਗੁਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਾੜੇ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਕਿਸੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ *ਬੋਰਡ ਆਫ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼* ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪੇਸ਼ ਕਰੇ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਸਬੂਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਸਟਾਕ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11(3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ., 1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 373 ਵਿੱਚ, 11 ਫਰਵਰੀ 1957 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਖੁਦ 1956 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 133-ਡੀ ਵਿੱਚ 6 ਅਗਸਤ, 1957 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਤੋਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਮਾਮਲਾ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਸਹੀ ਪੁਨਰ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਵਿਚ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਆਂ ਜਾਂ ਐਬਸਟਰੈਕਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਵਧੇਰੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਹਨਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਕੋ ਇਕ ਸਮੱਗਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਦਾ ਹਾਂ ਆਮਦਨ ਟੈਕਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰਿਟਰਨ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੁਕਤਾ ਜੋ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਝਗੜਾ ਸਿਰਫ ਮੈਨੇਜਮੈਂਟ ਦਾ ਹੀ ਸੀ ਸ਼ਮਾ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਸ਼ਮਾ (ਓਵਰਸੀਜ਼) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ, ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲਜ਼

ਆਫ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਸੰਕੇਤ ਦੇ ਨਾਲ / ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਉਹੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਮਾ (ਓਵਰਸੀਜ਼) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ ਦਾ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਸਟਾਫ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਮਾ ਮੈਗਜ਼ੀਨ ਦੇ ਆਮ ਸਟਾਫ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ 16 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਗੀਆਂ

ਡੀ.ਕੇ. ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮਕੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮੀਨੂੰ ਬਾਲਾ